

Αναγνώρισε δύο Μουσεία το Υπουργείου Πολιτισμού

/ [Επικαιρότητα](#)

Αναγνώριση του Μουσείου Περιβάλλοντος Στυμφαλίας και του Μουσείου Πλινθοκεραμοποιίας Ν. & Σ. Τσαλαπάτα του Δικτύου Μουσείων ΠΙΟΠ από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Υπέρ της αναγνώρισης δύο θεματικών τεχνολογικών μουσείων του Δικτύου Μουσείων του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ) γνωμοδότησε ομόφωνα το Συμβούλιο Μουσείων του ΥΠΠΟΑ. Πρόκειται για το Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας και το Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας Ν. & Σ. Τσαλαπάτα στον Βόλο. Στο πλαίσιο του προγράμματος πιστοποίησης μουσείων, το 2019 πιστοποιήθηκε το Δημοτικό Μουσείο του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος, ενώ το 2020 πιστοποιήθηκε και το Εβραϊκό Μουσείο.

Όπως, δήλωσε η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνα Μενδώνη, «Η πιστοποίηση των μουσειακών δομών της χώρας είναι μια εξαιρετικά σημαντική

διαδικασία επ' ωφελεία όλων των μερών. Από το Δίκτυο του ΠΙΟΠ τα συγκεκριμένα μουσεία είναι τα πρώτα που πιστοποιούνται. Δύο εξαιρετικά θεματικά μουσεία, στα οποία το προσωπικό του Ιδρύματος υπό την τότε Πρόεδρο του Σοφία Στάϊκου επένδυσαν κόπο και καινοτόμες για την εποχή τους πρακτικές. Το ΥΠΠΟΑ, παράλληλα με τη διαδικασία πιστοποίησης και αξιολόγησης των ιδιωτικών μουσείων, έχει δρομολογήσει και την αντίστοιχη διαδικασία για τα Δημόσια.

Η υπαγωγή των μη Δημοσίων Μουσείων στην διαδικασία της αναγνώρισής τους από το Υπουργείο Πολιτισμού δε νοείται ως υποχρεωτική, αφού πρόκειται για ιδιωτικά μουσεία. Προκειμένου να εισέλθουν αυτοβούλως στη διαδικασία της αναγνώρισης διατηρούμε τα οικονομικά κίνητρα που ήδη προβλέπει ο αρχαιολογικός νόμος και προσθέτουμε επιπλέον και τη δυνατότητα, εφόσον αναγνωριστούν, να απολαύσουν προνομιακό καθεστώς ως προς την ένταξή τους σε ποικίλα χρηματοδοτικά εργαλεία. Τα συστήματα πιστοποίησης και αναγνώρισης μουσείων δεν αποτελούν ελληνική πρωτοτυπία. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού προσαρμόζει στις προδιαγραφές και ανάγκες των ελληνικών μουσείων διεθνείς καλές πρακτικές.

Στόχος μας είναι η αναβάθμιση των μουσειακών υποδομών και η καλύτερη προστασία και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, προκειμένου τα μουσεία μας να γίνουν πιο ελκυστικά, πιο ανταγωνιστικά, πιο ποιοτικά».

Το Μουσείο Περιβάλλοντος, που λειτουργεί από το 2010, βρίσκεται στη θέση Σκάλα, της λίμνης Στυμφαλίας, τη μεγαλύτερη ορεινή υδάτινη λεκάνη της Πελοποννήσου και το νοτιότερο ορεινό υδροβιότοπο των Βαλκανίων (NATURA 2000). Σχεδιάστηκε με βιοκλιματικές αρχές, είναι προσβάσιμο σε ΑΜΕΑ.

Στόχος του είναι να ευαισθητοποιήσει οικολογικά το κοινό και παράλληλα να διασώσει στοιχεία της παραδοσιακής τεχνολογίας, που αναπτύχθηκε στην περιοχή.

Η έκθεση παρουσιάζει την αλληλεξάρτηση του ανθρώπου και της φύσης στη λεκάνη της Στυμφαλίας όπως και την αρμονική συνύπαρξή τους στον χρόνο, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον προβιομηχανικό πολιτισμό της περιοχής.

Η δημιουργία του μουσείου έχει βασιστεί σε σχετικό ερευνητικό πρόγραμμα, το οποίο σχεδιάστηκε, σε διεπιστημονική βάση. Τα αποτελέσματά του αξιοποιήθηκαν για την τεκμηρίωση της μόνιμης έκθεσης και των συλλογών του. Αξιοποιούνται, επίσης, στον σχεδιασμό επιμέρους δράσεων του μουσείου – περιοδικές εκθέσεις, αφιερώματα, δράσεις πολιτιστικού και καλλιτεχνικού χαρακτήρα, εκπαιδευτικά προγράμματα. Η μόνιμη συλλογή περιλαμβάνει αντικείμενα από ξύλο, μέταλλο,

ύφασμα, χαρτί, φυσικά υλικά, ευρήματα από ανασκαφές της Αρχαίας Στυμφάλου, κουδούνια από το ΙΑΜ Κορίνθου κ.α.

Το Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας Ν. & Σ. Τσαλαπάτα που βρίσκεται στο Βόλο, λειτουργεί από το 2007, στο πρώην εργοστάσιο πλινθοκεραμοποιίας Νικολάου και Σπυρίδωνα Τσαλαπάτα. Το εργοστάσιο ιδρύθηκε το 1926 και λειτούργησε μέχρι το 1978. Χρησιμοποιούσε τεχνολογία αιχμής και παρήγε προϊόντα υψηλής, για τα ελληνικά δεδομένα, ποιότητας.

Το 1995, το εργοστάσιο αγοράστηκε από τον Δήμο Βόλου. Οι εγκαταστάσεις του κηρύχθηκαν από το ΥΠΠΟΑ ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Το μουσείο παρουσιάζει την παραγωγική αλυσίδα του εργοστασίου, με στόχο την ανάδειξη της ιστορικής ταυτότητας της επιχείρησης, σε συνάρτηση με τη βιομηχανική ιστορία του Βόλου, αλλά και της εξέλιξης της πλινθοκεραμοποιίας, τόσο στον ελληνικό όσο και διεθνή χώρο.

Το μεγαλύτερο μέρος της μόνιμης συλλογής αποτελεί ο ιστορικός μηχανολογικός εξοπλισμός του εργοστασίου. Συγκεκριμένα, πρόκειται για μηχανές βιομηχανικής τεχνολογίας, σχετικό εξοπλισμό και κατασκευές που αφορούσαν στη λειτουργία του εργοστασίου και χρονολογούνται στις αρχές του 20ού αιώνα. Ενδεικτικά αναφέρονται: ατμομηχανές, θερμαινόμενος ατμολέβητας, πρέσες τούβλων, πρέσες κεραμιδιών, κοπτικό μηχανήμα, βαγονέτα μεταφοράς αργίλου, τριβεία κ.ά.

Η συλλογή περιλαμβάνει επίσης κινητά αντικείμενα και εργαλεία (καλούπια, κόσκινα, πλάστιγγα, φτυάρια κ.ά.), καθώς και προϊόντα της παραγωγής (πλίνθους, κεράμους) και ακόμη λειτουργικές μακέτες. Τέλος, στη συλλογή εντάσσεται και ένας μικρός αριθμός σύγχρονων έργων τέχνης και ένα πιάνο.

